

Czwartek, 27 września 2007 r.

48. podkreśla, że niezbędne jest, aby Europejski Fundusz Społeczny wspierał szczegółowe środki mające na celu polepszenie dostępu kobiet do rynku pracy i udziału w nim, a także uwzględnianie problematyki płci; uważa, że fundusze regionalne powinny zawierać linię budżetową dotyczącą problematyki płci, przeznaczoną na finansowanie działań mających na celu promowanie równouprawnienia płci oraz badań nad wpływem strategii politycznych w zakresie sytuacji kobiet;

49. przypomina, że istnieje potrzeba włączania nowego podejścia i innowacyjnych instrumentów do regionalnych strategii rozwoju i podkreśla potrzebę zapewnienia szkolenia w zakresie metodologii uwzględniania problematyki płci oraz narzędzi do dyspozycji decydentów na szczeblu regionalnym i lokalnym; wzywa Komisję do dalszego opracowywania wytycznych dla sektora administracji dotyczących uwzględniania problematyki płci w zakresie funduszy strukturalnych;

50. zwraca się do Komisji, aby z pomocą Europejskiego Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn w przyszłych sprawozdaniach rocznych na temat równości kobiet i mężczyzn uwzględniała dane i statystyki z krajów przystępujących i kandydujących;

51. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.

SPROSTOWANIE

Sprostowanie do stanowiska Parlamentu Europejskiego przyjętego w pierwszym czytaniu w dniu 25 kwietnia 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/.../WE w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej

(„Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej” C 74 E z dnia 20 marca 2008 r.)

Stanowisko Parlamentu otrzymuje następujące brzmienie:

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w 25 kwietnia 2007 r. w celu przyjęcia dyrektywy 2007/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków prawa karnego mających na celu zapewnienie egzekwowania praw własności intelektualnej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Zielonej księdze w sprawie walki z podrabianiem i piractwem na rynku wewnętrznym, przedstawionej dnia 15 października 1998 r., Komisja stwierdziła, że podrabianie i piractwo stały się zjawiskiem na skalę światową, pociągającym za sobą znaczące skutki gospodarcze i społeczne oraz w zakresie ochrony konsumentów, w szczególności gdy w grę wchodzi zdrowie i bezpieczeństwo ogółu społeczeństwa. Dnia 30 listopada 2000 r. Komisja skierowała do Rady, Parlamentu Europejskiego oraz Komitetu Ekonomiczno-Społecznego plan działania dotyczący kroków, jakie należy podjąć w związku z zieloną księgą; plan ten został włączony do komunikatu na ten sam temat.
- (2) Rada Europejska zgromadzona w Brukseli w dniach 20-21 marca 2003 r. w swoich konkluzjach wezwała Komisję i państwa członkowskie do polepszenia korzystania z praw własności intelektualnej poprzez przedsięwzięcie odpowiednich środków przeciw podrabianiu i piractwu.

⁽¹⁾ Dz.U. C z..., str.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 kwietnia 2007 r.

Czwartek, 27 września 2007 r.

- (3) Na poziomie międzynarodowym zarówno państwa członkowskie jak i Wspólnota w zakresie swoich kompetencji związane są Porozumieniem w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej („Porozumieniem TRIPS”), zatwierdzonym przez Wspólnotę w ramach Światowej Organizacji Handlu decyzją Rady 94/800/WE⁽¹⁾. Porozumienie TRIPS zawiera w szczególności przepisy karne ustanawiające wspólne normy, które mają być stosowane na poziomie międzynarodowym. Jednak rozbieżności między systemami stosowanymi przez państwa członkowskie są nadal zbyt duże i nie pozwalają na skuteczną walkę z naruszeniami praw własności intelektualnej, zwłaszcza w najgroźniejszych przypadkach takich naruszeń. W konsekwencji środowiska gospodarcze tracą zaufanie do rynku wewnętrznego, co z kolei pociąga za sobą obniżenie inwestycji w innowacje i w twórczość.
- (4) W listopadzie 2004 r. Komisja przyjęła również strategię egzekwowania praw własności intelektualnej wobec państw trzecich.
- (5) Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej⁽²⁾ przewiduje środki cywilne i administracyjne, procedury oraz środki naprawcze. Istnieje więc konieczność uzupełnienia tej dyrektywy o przepisy karne o charakterze wystarczająco odstrasżającym, mające zastosowanie na całym terytorium Wspólnoty. Zbliżenie niektórych przepisów prawa karnego jest konieczne, aby móc prowadzić skuteczną walkę przeciw podrabianiu i piractwu w obrębie rynku wewnętrznego. *Wspólnotowa władza prawodawcza jest uprawniona do przyjęcia środków karnych niezbędnych do zagwarantowania pełnej skuteczności norm, które ustanawia w zakresie ochrony własności intelektualnej **w rozumieniu tej dyrektywy, innej niż patenty.***
- (6) Opierając się na komunikacie Komisji w sprawie reakcji władz celnych na podrabianie towarów i piractwo, przyjętym w październiku 2005 r., dnia 13 marca 2006 r. Rada przyjęła rezolucję, w której podkreśla, że cele strategii lizbońskiej „mogą być osiągnięte wyłącznie za pomocą dobrze działającego rynku wewnętrznego z odpowiednimi środkami służącymi jako zachęta do inwestycji w gospodarce opartej na wiedzy” oraz „uznaje zagrożenie, jakie stanowi poważny wzrost zjawiska podrabiania towarów i piractwa dla unijnej gospodarki opartej na wiedzy, a zwłaszcza dla zdrowia i bezpieczeństwa (...)”.
- (7) ***W swojej rezolucji z dnia 7 września 2006 r. w sprawie podrabiania produktów medycznych Parlament Europejski zajął stanowisko, zgodnie z którym Wspólnota Europejska powinna pilnie wypracować środki skutecznej walki z nielegalnymi praktykami w dziedzinie piractwa i podrabiania leków.***
- (8) Należy dokonać zbliżenia przepisów prawnych, szczególnie w zakresie wymiaru kar w stosunku do osób fizycznych i prawnych, które dopuściły się tego typu czynów zabronionych pod groźbą kary lub które za takie czyny ponoszą odpowiedzialność. Zbliżenie to musi dotyczyć kar więzienia, grzywny i konfiskaty.
- 9) ***w odniesieniu do osób oskarżonych o popełnienie czynów określonych w niniejszej dyrektywie oraz przy ustalaniu, czy miały one zamiar naruszyć dane prawo własności intelektualnej, powinno się brać pod uwagę zakres, w jakim przed dokonaniem naruszenia oskarżony miał solidne podstawy, by twierdzić, że dane prawo własności intelektualnej było nieważne.***
- (10) Celem usprawnienia dochodzeń karnych należy przewidzieć odpowiednie przepisy. Państwa członkowskie muszą ***zapewnić współpracę posiadaczy praw własności intelektualnej ze wspólnymi zespołami dochodzeniowymi zgodnie z ustaleniami decyzji ramowej Rady 2002/465/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowych***⁽³⁾. ***Udział zainteresowanych posiadaczy praw własności intelektualnej powinien odgrywać rolę pomocniczą i nie naruszać bezstronności dochodzeń krajowych.***
- (11) Aby dochodzenie i ściganie karne dotyczące czynów zabronionych pod groźbą kary naruszających prawa własności intelektualnej były sprawniejsze, nie mogą one zależeć od zeznań lub oskarżenia pochodzących od osoby będącej ofiarą czynu zabronionego pod groźbą kary.

⁽¹⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 45. Sprostowanie opublikowane w Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 162 z 20.6.2002, str. 1.

Czwartek, 27 września 2007 r.

- (12) **Prawa określone w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej powinny być w pełni przestrzegane przy definiowaniu czynów przestępczych i kar, w trakcie dochodzeń i podczas postępowań sądowych.**
- (13) Niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na systemy odpowiedzialności obowiązujące usługodawców świadczących usługi w zakresie Internetu, przewidziane w **dyrektywie 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych w zakresie usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ oraz w dyrektywie 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r., w sprawie harmonizacji niektórych aspektów prawa autorskiego i praw pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽²⁾.**
- (14) Ponieważ państwa członkowskie nie mogą zrealizować celu proponowanego działania w wystarczającym stopniu, zaś może on być zrealizowany w stopniu bardziej zadowalającym na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przedsięwziąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza zakres konieczny do osiągnięcia wspomnianego celu.
- (15) Niniejsza dyrektywa uwzględnia prawa podstawowe i przestrzega zasad, które zostały uznane w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Niniejsza dyrektywa ma na celu zapewnienie pełnego egzekwowania praw własności intelektualnej zgodnie z art. 17 ust. 2 karty.
- (16) **Niezbędne jest zapewnienie odpowiedniej ochrony praw własności intelektualnej w sektorze audiowizualnym, jak zaznaczono w dyrektywie 98/84/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 1998 r. w sprawie prawnej ochrony usług opartych lub polegających na warunkowym dostępie⁽³⁾.**

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki prawa karnego niezbędne do zapewnienia egzekwowania praw własności intelektualnej **określonych poniżej w kontekście podrabiania i piractwa.**

Środki te mają zastosowanie do praw własności intelektualnej określonych przez prawodawstwo wspólnotowe, z **wylączeniem patentów.**

Prawa własności przemysłowej wynikające z patentu są wyłączone z zakresu obowiązywania przepisów niniejszej dyrektywy.

W szczególności, niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do żadnych naruszeń prawa własności intelektualnej dotyczących:

- **praw patentowych, wzorów użytkowych i praw dotyczących odmian roślin, w tym praw wynikających z dodatkowych certyfikatów ochrony;**
- **przywozu równoległego oryginalnych towarów z kraju trzeciego za zgodą uprawnionego.**

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „**prawa własności intelektualnej**” oznaczają przynajmniej jedno z następujących praw:
- **prawa autorskie,**
 - **prawa pokrewne w stosunku do praw autorskich,**
 - **prawo sui generis twórców baz danych,**
 - **prawa twórców topografii produktów półprzewodnikowych,**

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 17.7.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 320 z 28.11.1998, str. 54.

Czwartek, 27 września 2007 r.

- *prawa do znaków towarowych, w zakresie, w jakim objęcie ich ochroną w prawie karnym nie ogranicza zasad wolnego rynku ani działalności badawczej,*
 - *prawa do wzorów,*
 - *oznaczenia geograficzne,*
 - *nazwy handlowe w zakresie, w jakim podlegają one ochronie jako wyłączne prawa własności w danym prawie krajowym,*
 - *oraz w każdym przypadku, w zakresie, w jakim są one objęte przepisami na szczeblu Wspólnoty, prawa dotyczące towarów w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa⁽¹⁾, w każdym przypadku z wyłączeniem patentów;*
- b) *„naruszenia na skalę handlową” oznacza wszelkie naruszenia praw własności intelektualnej popełnione w celu uzyskania korzyści handlowych; termin ten nie obejmuje czynów popełnionych przez prywatnych użytkowników dla celów osobistych nienastawionych na zysk;*
- c) *„zamierzone naruszenia prawa własności intelektualnej” oznacza celowe i świadome naruszenia przedmiotowego prawa w celu uzyskania korzyści gospodarczej na skalę handlową;*
- d) *„osoba prawna” oznacza każdą jednostkę prawną posiadającą taki status na podstawie właściwego prawa krajowego, z wyjątkiem państw i wszelkich innych podmiotów publicznych działających w ramach wykonywania obowiązków władzy publicznej oraz publicznych organizacji międzynarodowych.*

Artykuł 3

Czyny zabronione pod groźbą kary

Państwa członkowskie zapewniają zakwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary wszelkich zamierzonych naruszeń praw własności intelektualnej popełnianych na skalę handlową, jak **również współprawstwa i odnoszącego się do czynu** nakłaniania do naruszenia.

Sankcje karne nie są stosowane w przypadkach równoległego przywozu oryginalnych towarów, które zostały wprowadzone do obrotu za zgodą posiadacza praw w kraju znajdującym się poza Unią Europejską.

Państwa członkowskie zapewniają niekwalifikowanie jako czynu zabronionego pod groźbą kary **uczciwego wykorzystywania dzieł objętych ochroną, w tym poprzez kopiowanie lub odtwarzanie lub innymi sposobami dla takich celów jak krytyka, komentarz, relacje z wydarzeń bieżących, nauczanie (w tym powielanie w wielu egzemplarzach dla potrzeb pracy w klasie) oraz dla celów naukowych lub badawczych.**

Artykuł 4

Rodzaj sankcji

1. W odniesieniu do czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 państwa członkowskie przewidują następujące sankcje:

- a) w przypadku osób fizycznych – kary pozbawienia wolności;
- b) w przypadku osób fizycznych i prawnych:
 - i) **grzywny orzeczone przez sąd karny w przypadku osób fizycznych oraz grzywny orzeczone przez sąd karny lub inny sąd w przypadku osób prawnych;**
 - ii) konfiskatę przedmiotu, narzędzi i korzyści pochodzących z przestępstwa lub mienia o wartości odpowiadającej wartości tych korzyści.

2. W odniesieniu do czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 państwa członkowskie przewidują również, we właściwych przypadkach, stosowanie następujących sankcji:

- a) **zniszczenie mienia stanowiącego naruszenie prawa własności intelektualnej, w tym wykorzystanych do celów naruszenia materiałów i narzędzi;**
- b) stałe lub czasowe zamknięcie części lub całości zakładu lub sklepu, który **służył do** popełnienia przedmiotowego naruszenia;

⁽¹⁾ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, str. 7.

Czwartek, 27 września 2007 r.

- c) stały lub czasowy zakaz prowadzenia działalności handlowej;
- d) objęcie nadzorem sądowym;
- e) rozwiązanie;
- f) zakaz korzystania z pomocy i dotacji publicznych;
- g) opublikowanie orzeczeń sądowych;
- h) nakaz pokrycia przez naruszającego kosztów przechowywania zajętego mienia.**

Artykuł 5

Wymiar sankcji

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia tego, by w przypadku osób fizycznych odpowiedzialnych za czyny zabronione pod groźbą kary określone w art. 3 można było stosować najwyższą karę co najmniej 4 lat pozbawienia wolności, **w przypadku poważnych przestępstw w rozumieniu art. 3 ust. 5 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu** ⁽¹⁾ **lub w przypadku** gdy zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej 2007/... w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla ludzkiego zdrowia lub bezpieczeństwa.

2. Państwa członkowskie przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia tego, by osoby fizyczne lub prawne odpowiedzialne za czyny zabronione pod groźbą kary określone w art. 3 podlegały sankcjom skutecznym, proporcjonalnym i odstrasżającym. Sankcje te obejmują grzywny orzeczone przez sąd karny lub inny sąd:

- a) o wysokości maksymalnej wynoszącej co najmniej 100 000 EUR w przypadkach **innych niż wymienione w ust. 1;**
- b) o wysokości maksymalnej wynoszącej co najmniej 300 000 EUR w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

3. Określając wymiar kary zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki zapewniające uwzględnienie wielokrotnych czynów zabronionych pod groźbą kary w rozumieniu art. 3 popełnionych przez osobę fizyczną lub prawną w państwie członkowskim innym niż jej państwo pochodzenia lub zamieszkania.

Artykuł 6

Poszerzone uprawnienia w zakresie konfiskaty

Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do tego, aby umożliwić konfiskatę całości lub części mienia należącego do osoby fizycznej lub prawnej skazanej zgodnie z przepisami określonymi w art. 3 decyzji ramowej Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z **przestępstwa** ⁽²⁾, **wtedy gdy są to poważne przestępstwa w rozumieniu art. 3 ust. 5 dyrektywy 2005/60/WE lub gdy** czyny zabronione pod groźbą kary zostały popełnione w ramach organizacji przestępczej w rozumieniu decyzji ramowej 2007/.../WSiSW w sprawie walki z przestępczością zorganizowaną, jak również gdy czyny te pociągają za sobą zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa ludzkiego.

Artykuł 7

Nadużycie prawa

Państwa członkowskie zapewniają możliwość zakazu i karania nadużywania gróźb zastosowania sankcji karnych, za pomocą środków karnych, cywilnych i proceduralnych.

Państwa członkowskie zakazują nadużyć proceduralnych, zwłaszcza przy stosowaniu sankcji karnych dla wyegzekwowania wymogów prawa cywilnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, str. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, str. 49.

Czwartek, 27 września 2007 r.

Artykuł 8

Prawa oskarżonych

Państwa członkowskie zapewniają należytą ochronę i przestrzeganie praw oskarżonych.

Artykuł 9

Współpraca ze wspólnymi zespołami dochodzeniowo-śledczymi

1. Państwa członkowskie zapewniają posiadaczom praw własności intelektualnej, których to dotyczy, lub ich pełnomocnikom, jak również ekspertom, możliwość aktywnego uczestnictwa w dochodzeniach prowadzonych przez wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze w sprawie czynów zabronionych pod groźbą kary, o których mowa w art. 3.

2. Państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie zabezpieczenia gwarantujące, że taka pomoc nie będzie naruszać praw osoby oskarżonej, na przykład poprzez wpływ na prawdziwość, nienaruszalność i bezstronność materiału dowodowego.

3. Art. 8 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, który dotyczy ochrony danych osobowych oraz dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾ są w pełni przestrzegane w trakcie dochodzeń i postępowań sądowych.

Artykuł 10

Prawo do uzyskiwania informacji od organów ścigania

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy, zgodnie z którymi organy ścigania, które skonfiskują przedmioty stanowiące naruszenie lub uzyskają inne dowody naruszenia, udostępniają zdobyte dowody na potrzeby toczącego się lub rozważanego postępowania cywilnego przeciwko domniemanemu sprawcy naruszenia, wniesionego przez posiadacza praw do sądu we właściwym państwie członkowskim Unii Europejskiej, a w odpowiednich przypadkach informują również odpowiednią osobę uprawnioną lub jej pełnomocnika o tym, iż są w posiadaniu takich przedmiotów lub dowodów. Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg, by udostępnienie dowodów osobie uprawnionej było uzależnione od spełnienia uzasadnionych wymogów dotyczących dostępu, bezpieczeństwa lub innych, tak aby zapewnić nienaruszalność materiału dowodowego oraz uniknąć zakłócenia ewentualnego postępowania karnego.

Artykuł 11

Wszczęcie postępowania karnego

Państwa członkowskie upewniają się, że możliwość wszczęcia dochodzenia lub ścigania karnego dotyczącego czynów zabronionych pod groźbą kary określonych w art. 3 nie zależy od zeznań lub oskarżenia pochodzących od osoby będącej ofiarą czynu zabronionego pod groźbą kary, przynajmniej jeśli czyn ten został popełniony na terytorium państwa członkowskiego.

Artykuł 12

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia ... (*). Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami i niniejszą dyrektywą.

(¹) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

(*) 18 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej dyrektywy.

Czwartek, 27 września 2007 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący
